Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XXX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. Juli 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXX.

Wydany i rozesłany dnia 27 Lipca 1855.

132.
Erlaß des Finanzministeriums vom 30. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 119, ausgegeben am 14. Juli 1855),

über die Bemessung der Gebühren bei Vermögensübertragungen von Todeswegen, deren Gegenstand ein Seniorat ist.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 31. Mai 1855 Nachstehendes anzuordnen geruhet:

Bei Vermögensübertragungen von Todeswegen, welche durch die Nachfolge im Seniorate von nun an vorkommen, ist die Gebühr zwar nach dem persönlichen Verhältnisse des Erwerbers zu dem letzten Besitzer des Seniorates mit 1, 4 oder 8 Perzent zu bemessen, jedoch deren Einhebung in zehn Jahre einzutheilen und der für jedes dieser Jahre entfallende Betrag für dasselbe vorhinein zu entrichten. Hört die Besitzdauer auf, ehe sämmtliche zehn Jahresbeträge fällig geworden sind, so sollen diejenigen Theilbeträge, deren Fälligkeit noch nicht eingetreten ist, abgeschrieben werden.

Dieß wird mit dem Beifügen kundgemacht, daß die bestehenden Anordnungen hinsichtlich der Gebühr vom Besitze unbeweglicher Güter hierdurch nicht berührt werden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

133.
Verordnung des Finanzministeriums vom 1. Juli 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 120, ausgegeben am 14. Juli 1855),

giltig für alle Kronländer,

über die Einkommensteuerpflicht von Renten, die durch Schenkungen unter Lebenden oder auf den Todfall oder in Folge letztwilliger Anordnungen verliehen werden.

Renten, welche auf Grund von Schenkungen unter Lebenden oder auf den Todesfall oder in Folge letztwilliger Anordnungen bezogen werden, unterliegen der Einkommensteuer in der dritten Klasse.

Sind diese Renten auf Realitäten sichergestellt, so werden sie in jenen Kronländern, wo der die Einkommensteuer vertretende Drittelzuschlag zur Realsteuer besteht, durch den, dem Hypothekarschuldner eingeräumten fünfperzentigen Rentenabzug getroffen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

134.
Erlaß des Finanzministeriums vom 3. Juli 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 121, ausgegeben am 14. Juli 1855),

wirksam für alle Kronländer,

betreffend die Anwendbarkeit der, über die Anweisung und Einstellung der Bezüge der Staatsdiener, unterm 14. Juli 1853 erlassenen, Vorschrift auf die, aus verschiedenen Fonden bezahlten Angestellten.

Zu Folge Allerhöchster Entschließung vom 7. Juni 1855 haben die, mit Aller-

132.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 30 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 119, wydana dnia 14 Lipca 1855),

o wymierzeniu należytości przy przeniesieniach majątku z powodu śmierci, których przedmiot jest seniorat.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 31 Maja 1855, raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość rozporządzić co następuje:

W razie przeniesień majątku z powodu śmierci, zachodzących już od chwili obecnéj przez następstwo w senioracie, wprawdzie należytość wymierzona powinna być wedle osobistego stósunku nabywcy do ostatniego posiadacza senioratu w 1, 4, lub 8 procentach, ściągnienie téjże atoliż podzieloném być ma na lat dziesięć, a kwota na każdy z lat rzeczonych przypadająca, na tenże z góry opłaconą być winna. Jeżeli posiadanie trwać ustaje, nim wszystkie dziesięć kwot rocznych zapadły, wówczas odpisane być winny te części, których wypłatność jeszcze nie nastąpiła.

Obwieszcza się to z tém dołożeniem, iż rozporządzenia istniejące co do należytości od posiadania dóbr nieruchomych, przez to nie zostają naruszone.

Baron **Bruck** m. p.

133.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 1 Lipca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXVIII, Nr. 120, wydana dnia 14 Lipca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

o obowiązku opodatkowania dochodu z rent ustanowionych przez darowizny między żyjącemi lub na przypadek śmierci, albo w skutek rozporządzeń ostatniéj woli.

Renty, pobierane z powodu darowizny między żyjącemi lub na przypadek śmierci lub w skutku rozporządzeń ostatniéj woli, ulegają opodatkowaniu dochodowemu klasy trzeciéj.

Jeżeli renty takowe zabezpieczone są na realnościach, wówczas w krajach koronnych, gdzie istnieje dodatek trzeciéj części do podatku od realności, zastępujący podatek dochodowy, opodatkowane będą przez pięćprocentowe potrącenie w rentach, przyznane dłużnikowi hipotecznemu.

Baron **Bruck** m. p.

134.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 3 Lipca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 121, wydana dnia 14 Lipca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

dotyczące zastósowalności przepisu wydanego pod dniem 14 Czerwca 1853 r. w przedmiocie przekazania i wstrzymania poborów sług rządowych, do ustanowionych z różnych funduszów płacę pobierających.

W skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 7 Czerwca 1855, postanowienia,

höchster Entschließung vom 26. Juni 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, XLIV. Stück, Nr. 139 *) festgesetzten Bestimmungen auf alle Angestellten Anwendung zu finden, welche ihre Genüsse aus Fonden beziehen, die unmittelbar von den Regierungsbehörden verwaltet, und von welchen daher auch die Bezüge der fraglichen Angestellten angewiesen werden; wobei es keinen Unterschied begründet, ob die betreffenden Fonde ganz, theilweise oder auch gar nicht aus den Staatsfinanzen dotirt sind.

Hierdurch wird der Finanzministerial-Erlaß vom 17. Juni 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, LIV. Stück, Nr. 148 **), und Verordnungsblatt des Finanzministeriums Nr. 49) ergänzt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

135.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. Juli 1855,

womit der Beginn der Wirksamkeit der Vorschrift über die Einhebung einer Schifffahrtsgebühr statt der bisherigen Kettengebühren auf einigen lombardischen Kanälen bekannt gemacht wird.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 122, ausgegeben am 14. Juli 1855.

136.

Verordnung des Finanzmisteriums vom 7. Juli 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 123, ausgegeben am 14. Juli 1855),

giltig für sämmtliche Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

über die Zollbehandlung der weiß gemachten und gefärbten, jedoch nicht gefütterten oder weiter verarbeiteten „Lamm- und Sterblingfelle.“

Mit Bezug auf die Post 61 a) des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853, wornach unter Z. 2 die weiß gemachten und gefärbten, nicht gefütterten Schaffelle den Kirschnerwaaren beigezählt werden, ist zu dieser Tarifpost eine Anmerkung folgenden Inhaltes anzufügen:

Anmerkung 2. „Unter der Zahl 2 genannten Schaffellen sind die weiß gemachten und gefärbten, jedoch nicht gefütterten oder weiter verarbeiteten Lamm- und Sterblingfelle nicht begriffen; diese letzteren sind als Pelzwerk nach der Tarifpost 17 c) zu behandeln.“

Vorstehende Tarifänderung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem solche jedem Amte zukommt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, XXXI. Stück, Nr. 140, Seite 447.
**) Ebendaselbst vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 154, Seite 449.

Najwyższą Uchwałą z dnia 26 Czerwca 1853, Dziennik Praw Państwa, Część XLIV, Nr. 139 *) zarządzone, znajdują zastósowanie do wszystkich ustanowionych, pobiérających płace swe z funduszów, które bezpośrednio stoją pod zarządem władz rządowych, a przez które więc także pobory rzeczonych ustanowionych przekazane bywają; przytém nie ma różnicy, czy fundusze rzeczone całkiem, czy w części lub wcale nie są udotowane z finansów rządowych.

Niniejszém uzupełnioném zostaje rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 17 Czerwca 1854 r. (Dziennik Praw Państwa, Część LIV, Nr. 148 **), tudzież Dziennik Rozporządzeń Ministerstwa Finansów Nr. 49).

Baron **Bruck** m. p.

135.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 4 Lipca 1855,

którém obwieszczonym zostaje początek działalności przepisu o pobiéraniu należytości żeglugowéj zamiast dotychczasowych należytości łańcuchowych na niektórych kanałach Lombardzkich.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 122, wydaną dnia 14 Lipca 1855.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 7 Lipca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVIII, Nr. 123, wydana dnia 14 Lipca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych spólnego węzła celnego,

o celném postępowaniu „z skórkami jagnięcemi i z wyporków“ na biało przyrządzonemi i farbowanemi, atoliż niepodszywanemi lub daléj wyrabianemi.

Odnośnie do pozycyi 61 *a)* taryfy celnéj z dnia 5 Grudnia 1853 r., wedle któréj wymienione pod L. 2 *skórki owcze* niepodszywane, na biało przyrządzone i farbowane, policzone być winny do towarów kuśnierskich, do téjże pozycyi taryfy dołożyć należy uwagę następującéj treści:

Uwaga 2. „Wymienione pod Liczbą 2 *skórki owcze* nie obejmują w sobie *skórek jagnięcych i z wyporków*, na biało przyrządzonych i farbowanych, atoliż niepodszywanych lub daléj wyrabianych; ostatnie bowiem traktowane być winny jako futra wedle pozycyi taryfy 17 *c)*.“

Powyższa zmiana w taryfie wejdzie w życie z dniem, w którym takowa do każdego urzędu dojdzie.

Baron **Bruck** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział piérwszy, Część XXXI, Nr. 140, strona 447.

**) Tamże z roku 1854, Oddział piérwszy, Część XXXII, Nr. 154, strona 449.

137.

Erlaß der Ministerien der auswärtigen Angelegenheiten und der Justiz und des Armee-Ober-Kommando vom 9. Juli 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 124, ausgegeben am 14. Juli 1855),

wirksam für alle Kronländer des österreichischen Kaiserstaates,

womit das, zwischen Oesterreich und mehreren deutschen Bundesregierungen erweiterte Uibereinkommen, bezüglich der gegenseitigen Auslieferung gemeiner Verbrecher kundgemacht wird.

Die kaiserlich-österreichische Regierung ist mit den nachbenannten deutschen Bundesregierungen, nämlich mit den Regierungen von Preußen, Baiern, Königreich Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Churhessen, Großherzogthum Hessen, Hessen-Homburg, Mecklenburg-Strelitz, Mecklenburg-Schwerin, Oldenburg, Sachsen-Weimar, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Koburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Dessau-Köthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, Reuß älterer Linie, Reuß jüngerer Linie, dann den freien Städten Lübeck, Frankfurt, Bremen und Hamburg, dahin übereingekommen, die Bestimmungen des in der dritten Sitzung der deutschen Bundesversammlung vom 26. Jänner 1854 gefaßten Beschlusses, wegen gegenseitiger Auslieferung gemeiner Verbrecher auf dem deutschen Bundesgebiete (Reichs-Gesetz-Blatt, Jahrgang 1854, XXVI. Stück, Nr. 76, S. 289*), auch auf die **nicht** zum deutschen Bunde gehörigen Kronländer des österreichischen Kaiserstaates auszudehnen, so daß also die Bestimmungen dieses Bundesbeschlusses auch auf jene Fälle volle Anwendung finden sollen, in welchen das gemeine Verbrechen oder Vergehen, wegen dessen durch eine kaiserlich-österreichische Behörde von einer der obbenannten deutschen Regierungen die Auslieferung eines Individuums begehrt wird, in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserthumes oder von den Angehörigen eines solchen Kronlandes begangen wurde, sowie umgekehrt auch auf den Fall, wenn eine der vorgedachten deutschen Regierungen nach Maßgabe des erwähnten Bundesbeschlusses von der kaiserlich-österreichischen Regierung die Auslieferung eines Individuums in Anspruch nimmt, welches sich in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserstaates aufhält.

Insbesondere ist noch hiebei mit der königlich-preußischen Regierung verabredet worden, daß die Bestimmungen des gegenwärtigen Uibereinkommens auch auf die Landestheile Preußens, welche nicht zum deutschen Bunde gehören, ihre Anwendung

---

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XX. Stück, Nr. 83, Seite 249.

137.

Rozrządzenie Ministerstw Spraw Zewnętrznych i Sprawiedliwości tudzież Nadkomendy Wojsk z d. 9 Lipca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXVIII, Nr. 124, wydana dnia 14 Lipca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych Cesarstwa Austryackiego,

którém obwieszczonym zostaje traktat rozciągniony między Austryą i niektóremi Rządami związku niemieckiego, w przedmiocie wzajemnego wydania zbrodniarzy prostych.

Rząd Cesarsko-Austryacki zawarł traktat z niż wymienionemi Rządami Związku niemieckiego, a to z Rządami: Pruskim, Bawarskim, Królestwa Saskiego, Hanowerskim, Würtembergskim, Badeńskim, Elektorstwa Heskiego, Wielkiego Księstwa Haskiego, Hasko-Homburskim, Meklenburgsko-Strzelickim, Meklenburgsko-Skwirzyńskim, Oldenburgskim, Sasko-Weimarskim, Sasko-Meiningenskim, Sasko-Altenburgskim, Sasko-Koburg-Gotajskim, Brunszwickim, Nassawskim, Anhalcko-Dessawsko-Kötenskim, Anhalcko-Bernburgskim, Szwarcburgsko-Rudolstadzkim, Szwarcburgsko-Sondershauseńskim, Szaumburgsko-Lippeskim, Lippeskim, Waldeskim, Reusskim linii starszéj, Reusskim linii młodszéj, tudzież z Rządami miast wolnych: Lubeki, Frankfurtu, Bremii i Hamburga, tym końcem, ażeby postanowienia uchwały zapadłéj na trzeciém posiedzeniu soboru Związku niemieckiego, z dnia 26 Stycznia 1854, co do wzajemnego wydania prostych zbrodniarzy w terytoryum Związku niemieckiego (Dziennik Praw Państwa, rok 1854, część XXVI, Nr. 76, str. 289 *), *rozciągnąć także i na kraje koronne Państwa austryackiego*, ***nie*** *do związku niemieckiego należące*, tak, iż postanowienia rzeczonéj uchwały związkowéj zupełne zastósowanie mieć winny także i do tych przypadków, w których prosta zbrodnia lub wykroczenie, dla którego władza Cesarsko-Królewska żąda wydania indywiduum ze strony jednego z wyż rzeczonych Rządów niemieckich, popełnioném zostało w jednym z krajów koronnych Cesarstwa Austryackiego nienależących do Związku niemieckiego, lub przez przynależących tegoż kraju koronnego, równie jak odwrotnie także i do tego przypadku, gdy jeden z rzeczonych Rządów niemieckich w miarę wspomnionéj uchwały związkowéj żąda od Rządu Cesarsko-Austryackiego wydania indywiduum, przebywającego w jednym z krajów koronnych Cesarstwa Austryackiego nienależących do Związku niemieckiego.

W szczególności umówiono się z *Rządem Królewsko-Pruskim*, iż postanowienia niniejszego traktatu zastósowanie mieć winny także i co do tych części Pruss, które nie należą do Związku niemieckiego; niemniéj też i w deklaracyach,

---

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział pierwszy, część XX, Nr. 83, str. 249.

finden sollen; auch ist in den zwischen der kaiserlich-österreichischen Regierung und dem Senate der freien Stadt Bremen und Hamburg ausgewechselten Deklarazionen noch ausdrücklich festgesetzt worden, daß das vorstehende Übereinkommen, unbeschadet des, einer jeden der genannten Regierungen von Oesterreich, Bremen und Hamburg reservirten Rechts, geschlossen wurde, dem Auslieferungsgesuche die ihr angemessen scheinende Folge zu geben, falls das auszuliefernde Individuum Angehöriger eines nicht zum deutschen Bunde gehörigen dritten Staates sein sollte.

Welches hiemit den bezüglichen k. k. Behörden zur Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Graf Buol-Schauenstein m. p **Krauß** m. p. **Bamberg** m. p. G. M.

138.

Erlaß der Ministerien der auswärtigen Angelegenheiten und der Justiz und des Armee-Ober-Kommando vom 9. Juli 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVIII. Stück, Nr. 125, ausgegeben am 14. Juli 1855),

wirksam für alle Kronländer des österreichischen Kaiserstaates,

womit ein, zwischen Österreich und mehreren deutschen Regierungen erweitertes Übereikommen bezüglich der gegenseitigen Auslieferung sowohl gemeiner als politischer Verbrecher, kundgemacht wird.

Die kaiserlich-österreichische Regierung ist mit den nachbenannten deutschen Bundesregierungen, nämlich mit den Regierungen von Baiern, Königreich Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Churhessen, Großherzogthum Hessen, Hessen-Homburg, Mecklenburg-Strelitz, Meklenburg-Schwerin, Oldenburg, Sachsen-Weimar, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Koburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Dessau-Köthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, Reuß älterer Linie, Reuß jüngerer Linie und Frankfurt, dahin übereingekommen, nicht allein die Bestimmungen des in der dritten Sitzung der deutschen Bundesversammlung vom 26. Jänner 1854 gefaßten Beschlusses, wegen gegenseitiger Auslieferung gemeiner Verbrecher auf dem deutschen Bundesgebiete (siehe die vorstehende Nummer des Reichs-Gesetz-Blattes*), sondern auch die Bestimmungen des Bundesbeschlußes vom 18. August 1836, bezüglich der Auslieferung sogenannter politischer Verbrecher (siehe Justiz-Gesetzsammlung vom Jahre 1837, Nr. 236, S. 149, und Nr. 239, S. 152, dann vom Jahre 1839, Nr. 346, S. 333**), auch auf die **nicht** zum deutschen Bunde gehörigen Kronländer des österreichischen Kaiserstaates auszudehnen; so daß also die Bestimmungen dieser beiden Bundesbeschlüsse

---

*) Ebenso auch in diesem Regierungsblatte unter Nro. 137.

**) In der Provinzial-Gesetzsammlung für Galizien vom Jahre 1837, Nr. 145, Seite 844 und vom Jahre 1839, Nr. 78, Seite 302.

między Rządem Cesarsko-Austryackim i Senatem wolnego miasta *Bremii* i *Hamburga* zamienionych wyraźnie jeszcze ustanowioném zostało, iż powyższy traktat zawartym został, bez naruszenia prawa, rezerwowanego każdemu z rzeczonych Rządów Austryi, Bremii i Hamburga, żądaniu wydania zadosyć uczynić wedle stósowności rzeczy, jeżeli indywiduum, które wydaném być ma, jest przynależném Państwa *trzeciego* do Związku niemieckiego nienależącego.

Co się niniejszém dotyczącym C. K. władzom do wiadomości i przestrzegania podaje.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. **Krauss** m. p. **Bamberg** m. p.

138.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zewnętrznych i Sprawiedliwości i Nadkomendy Wojsk z d. 9 Lipca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXVIII, Nr. 125, wydana dnia 14 Lipca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych Cesarstwa Austryackiego,

którém obwieszczonym zostaje traktat, rozciągniony między Austryą i niektóremi Rządami niemieckiemi, w przedmiocie wzajemnego wydania zbrodniarzy nie tylko prostych ale i politycznych.

Rząd Cesarsko-Austryacki zawarł traktat z Rządami Związku niemieckiego poniżéj następującemi, jako to z Rządami: Bawarskim, Królewsko-Saskim, Hanowerskim, Würtembergskim, Badeńskim, Elektorsko-Heskim, W. Książęco-Haskim, Hasko-Homburgskim, Meklenburgsko-Strzeleckim, Meklenburgsko-Skwirzyńskim, Oldenburgskim, Sasko-Weimarskim, Sasko-Meiningenskim, Sasko-Altenburgskim, Sasko-Koburg-Gotajskim, Brunszwickim, Nassawskim, Anhalcko-Dessawsko-Köthenskim, Anhalcko-Bernburgskim, Szwarcburgsko-Rudolstadzkim, Szwarcburgsko-Sondershauseńskim, Szaumburgsko-Lippeskim, Lippeskim, Waldeskim, Reusskim linii starszéj, Reusskim linii młodszéj i Frankfurckim, tym końcem, ażeby nie tylko postanowienia uchwały, zapadłéj na trzeciém posiedzeniu zgromadzenia Związku niemieckiego z dnia 26 Stycznia 1854, co do wzajemnego wydania *prostych* zbrodniarzy w terytoryum Związku niemieckiego (obacz numer poprzedni Dziennika Praw Państwa *), lecz także i postanowienia uchwały Związkowéj z dnia 18 Sierpnia 1836, co do wydania tak zwanych zbrodniarzy *politycznych* (obacz zbiór ustaw sądowych z roku 1837, Nr. 236, str. 149 i Nr. 239 str. 152, tudzież z roku 1839 Nr. 346, str. 333 **), *rozciągnąć także i na kraje koronne Cesarstwa*

*) Także i w tymże Dzienniku rządowym pod Nr. 137.

**) W Zbiorze Ustaw krajowych dla Galicyi z roku 1837, Nr. 145, strona 844 i z roku 1839, Nr. 78, strona 302.

auch auf jene Fälle vollkommene Anwendung finden sollen, in welchen das Verbrechen oder Vergehen, wegen dessen durch eine kaiserlich-österreichische Behörde von einer der obgenannten Regierungen die Auslieferung eines Individuums begehrt wird, in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserstaates oder von den Angehörigen eines solchen Kronlandes begangen wurde, sowie umgekehrt auch auf den Fall, wenn eine der obbenannten Regierungen nach Maßgabe des einen oder des anderen der oberwähnten Bundesbeschlüsse von der kaiserlich-österreichischen Regierung die Auslieferung eines Individuums in Anspruch nimmt, welches sich in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserstaates aufhält.

Übrigens wurde mit der königlichen und der großherzoglich-sächsischen sowie mit den herzoglich-sächsischen Regierungen noch ausdrücklich verabredet, daß hiedurch an den, durch die Zoll-, Handels- und Steuerverträge vom 19. Februar und 4. April 1853 und das zu denselben gehörige Zollkartell übernommenen Verpflichtungen nichts geändert werden soll.

Welches hiemit den bezüglichen k. k. Behörden zur Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Graf Buol-Schauenstein m. p. **Krauß** m. p. **Bamberg** m. p. G. M.

austryackiego, **nie** *należące do związku niemieckiego;* tak iż postanowienia obu rzeczonych uchwał związkowych zupełne zastósowanie mieć winny do przypadków, w których zbrodnia lub wykroczenie, z powodu któregoby władza Cesarsko-Austryacka żądała wydania indywiduum ze strony jednego z Rządów powyżéj rzeczonych, popełnioném zostało w jednym z krajów koronnych Cesarstwa Austryackiego nienależących do związku niemieckiego, lub przez przynależnych rzeczonego kraju koronnego, równie jak odwrotnie do tego przypadku, gdy który z rzeczonych powyżéj Rządów w miarę jednéj lub drugiéj z wyż wspomnionych uchwał związkowych żądać będzie ze strony Cesarsko-Austryackiego Rządu, wydania indywiduum przebywającego w kraju koronnym Cesarstwa Austryackiego, nienależącym do Związku niemieckiego.

Zresztą wyraźnie jeszcze umówiono z Rządami *Królewsko- i W. Książęco-Saskim,* niemniéj z rządami Książęco-Saskiemi, iż przez to nie mają być bynajmniéj zmienione obowiązki, zawarte w traktatach celnych, handlowych i podatkowych z dnia 19 Lutego i 4 Kwietnia 1853 r., tudzież w kartelu celnym do nich należącym.

Co się niniejszém do wiadomości dotyczących C. K. władz i do przestrzegania podaje.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. **Krauss** m. p. **Bamberg** m. p. J. M.

